

Olvasó

A kistarcsai és a nagytarcsai egyházközség havilapja

NEMZETI ÜNNEPÜNK ELÉ

„Forr a világ bús tengere, oh magyar”. Ma sincs ez másképp. Senkise tudja, hogy mit forral (most már nem a „hármás erőszak”, a háttérben kevésbé látható, világméretű hatalmak munkálkodnak).

A télvégi reggel kopasz ágakat rajzol az égre, mint bizonyára 163 éve is, amikor senki sem sejtette, mi készül a pesti utcán. Egymás után lángoltak fel a forradalmak a szabadságért, és azóta is látható előzmények nélkül robban ki, győznek vagy elbuknak; sokszor buknak el látszólagos győzelmük ellenére, de néha legyőzve is győzelmet aratnak.

A honvédség soraiban kistarcsai nevek is fölbukkannak: *Balczó István* „székálló legény”, *Fitos Sándor* „kispap”, *Scheda Ferenc* szabó és *Burillák Mihály*. (Lásd Horváth Lajos: *Kerepestarcsa története*. Kerepestarcsa Nagyközség Tanácsa, 1988.)

„Ilyen nagy dolog a szabadság?” – kérdezték a fejlett Nyugat népei *Márai Sándor* költeményében jó évszázaddal később, amikor szinte kísértetiesen ismételte magát a történelem. (A józsefvárosi fászinca rabságában azt sem tudtuk, hogy megérjük-e a következő napot, miközben fölöttünk tankok lótték szét az Üllői út házait.)

Igen, a szabadság nagyon nagy dolog, amit csak azok a nemzetek ismernek igazán, akiknek a középkor óta alig adatott meg, hogy élvezzék gyümölcseit, mint a magyarok, írek, a balkáni népek vagy az örmények. Egy franciának már régen divatjamúlt fogalom a hazaszeretet, nem is értik igazán, hogy miről beszélünk. Pedig országuk minden polgárától megkövetelik az asszimilációt: mindenki legyen

francia, pedig van köztük provanszál, okszitán, breton, baszk, hogy a bevándorlókról ne is beszéljünk.

Szent István koronája alatt sok száz éven át békében éltek a nemzetiségek, ezt az is bizonyítja, hogy 1848-ban is rengetegen fogtak fegyvert a közös haza védelmében.

De hát milyen gyümölcsei lehetnek a szabadságnak? Bizony lehetnek jó és rossz gyümölcsei. *Tőkéczki László* idézve: az a baj, hogy korunkban a fő állampolgári értékek, a munka és a kötelességek helyett egyesek csak arra törekszenek, hogy munka nélkül minél több pénzt és kötelességek nélkül minél több jogot szerezzenek – nyilvánvalóan mások rovására. Maga alatt vágja a fát az a társadalom, amelyben ilyen eszmék uralkodnak. A kiüresedett szabadság, a szabadosság új zsarnokságot terem, mert a testvériség „szeresd felebarátodat úgy, mint saját magadat” parancsát fölírva az egykori hármás jelszóból csak az egyenlő-

Tartalom:

Misekalauz,	2
Karitás szolgálat	3
Pályázat a Család évében	4

ség és szabadság marad. Ebbe pedig a jakobinusok óta sokan belebuktak, de a nagyobb baj, hogy az emberiségnek is iszonyú szenvedéseket okoztak. Az Istentől függetlenített demokrácia és tudomány képtelen nem hogy jólétet, de elviselhető közállapotokat is biztosítani, mert az ember hajlamos a rosszra és az emberi elme véges. Még akkor is, ha ezek a „vívmányok” csodálatos dolgokat alkottak – abból, amit a Teremtő létrehozott.

Minden tavasz ébreszti bennünk a reményt. Húsz évvel ezelőtt is óriási reményekkel indult meg Közép-Európa átalakítása, aztán sokak számára tragikus kiábrándulás követte. Igazi szabadság persze nem volt, mert új módszerekkel – tájékoztatási eszközökkel (közmedia), árukapcsolással (reklámok), pénzügyi csábítással (devizahitelek) – hallgattatták el sok ember önálló gondolkodását. A vallásoktatás esélyegyenlőségének hiánya is ebbe a sorba illeszkedett, hiszen „világnézeti semlegesség” csak elméletben létezik. (Csak összehasonlításképpen: 1895-ben még olyan törvény született, hogy ha valaki ateista lett, ezt bizonyos életkorban megtehetette, de akkor hivatalosan ki kellett lépnie az egyházból. Miről dönthetett volna, ha az egyház tanítását meg sem ismerte?)

A mi reményünk azonban elsősorban az evangéliumi örömhírré épül és arra az ígéretre, hogy minden más (valóban szükséges) dolog hozzá adatik, ha nem is megpróbáltatások nélkül.

Dr. Szám László

MEGTÉRÉS

A bűnbánat és a megtérés egymástól elszakíthatatlan fogalmak. Csak ott lehet igaz bűnbánatról beszélni, ahol valaki teljesen rábízta magát Istenre. És fordítva, csak az Istenhez tért ember tarthat igaz bűnbánatot.

Az eredeti héber *sub* szó, gyökeres fordulatot, az egész ember Istenhez fordulását jelenti. Ezzel szemben a görög *metanoia* – *meta* = át; *noia* = újrafontolás/újragondolás szavak jelentése: megváltozás – már inkább csak a gondolkodás Istenhez fordulását hangsúlyozza. Jézus nyilvánvalóan azt akarja, hogy egész lényünkkel őt keressük. A megtérés: teljes – testi, szellemi, lelki – valónk Istenre irányulását jelenti. Az igazi megtérés nem jelenthet mást – kevesebbet –, mint teljes önátadást. Ám a teljes önátadás mindig liturgikus cselekedet. Hiszen a Fiú teljes önátadása nem más, mint az Eukarisztia misztériuma. Következésképp a liturgiát és az ember megtérését nem lehet elszakítani egymástól. Mélyebben elgondolkodva arra jutunk, hogy az

keresztelkedik meg, aki igazán hisz, aki tehát főntartás nélkül Istennek akarja adni önmagát. Következésképp a keresztség a megtérésünk – újjászületésünk – liturgikus eseménye. Isten fáradhatatlanul szólítgat minket.

Sokan azt hiszik, elég, ha otthon, saját szobájukban válaszolnak Istennek. Az ilyenek alaposan tévednek. Isten nemcsak kér, de el is rendel dolgokat. Isten pedig úgy döntött, hogy az

embernek az *Ő valóságos (testi) jelenlétében* kell válaszolnia életének igazi kérdésére: *szerepsz engem* (Jn 21,15-17)?

Minden szentmisében erre a kérdésre kell feleletet adnunk. Először is azzal, hogy a bűnbánatban *megtörjük a szívünket*. Majd pedig azzal, hogy a liturgia fölszólítására – *Emeljük föl szívünket* – egész valónkkal megtérünk: *Fölemeltük (szívünket) az Úrhoz*. A szentmisében éppen azzal igazoljuk megtérésünket, hogy valószínűleg magunkhoz vesszük az Urat. Ő bennünk él, mi pedig őbenne. Az igazi megtérés ott valósul meg, ahol az ember nemcsak találkozik az Úrral, nemcsak beszélget vele, hanem szó szerint *belőle él*.

Egy lelki írótól vett hasonlat: a megtérés nem egyszeri dolog, hanem egy életen át tartó folyamat. Olyan, mint egy magas hegy tetejére vezető szerpentin út. Újra és újra érinti ugyanazokat a területeket, csak egyre magasabb szinten.

Görbe József

KARITÁSZ SZOLGÁLAT

A karitás az egyházközség legfiatalabb csoportja, tavaly októberben alakult meg, azóta viszont különböző jótékonyági megmozdulásokkal rendszeresen hallat magáról. Az alapítóval, Lengyel Dáviddal beszélgettünk.

Miért pont karitás? Hogy jött az ötlet, hogy Kistarcsán karitás csoportot kellene alapítani?

Családunkban már-már hagyomány, hogy nagyobb egyházi ünnepekkor – és alkalmanként ezektől függetlenül is – ruha, élelmiszer és háztartási eszközökből összeállított csomagot juttatunk el sokgyermekes, illetve rászoruló családoknak. A szülői házat elhagyva, de saját otthonát még nem találva átmenetileg kötődünk csak egyházközségekhez, amik megismerésére nem is adódott lehetőség. Így az öszszegyűjtött csomagokat személyes ismeretség okán, az Óbuda-Újlak karitás csoporthoz juttattuk el. Azért a karitáson keresztül, mert a Katolikus Karitás egyházunk segélyszervezete.

Másfél évvel ezelőtt feleségemmel együtt Kistarcsára költöztünk. A 2010-es tavaszi árvizek után az áradások károsultjainak szerettünk volna segíteni, és természetesnek vettem, hogy ezt az immár lakhelyünk szerinti karitás csoporton keresztül tehetjük meg. Érdeklődésünkre akkor plébános atya elmondta, hogy Kistarcsán még nem működik karitás szervezet. Ez – őszintén megvallva – meglepett, hisz én azt magától értetődő tényként kezeltem, hogy minden plébániához tartozik egy ilyen karitatív csoport. Úgy éreztem, ezen a helyzeten változtatni kell, így némi gondolkodás után öszszel megkerestem plébános atyát a csoportalapítás ötletével. Atya támogatásáról biztosított, így egy bemutatkozó előadás után, október végén megalakult a kistarcsai karitás csoport.

Hány tagja van jelenleg a csoportnak? Kik a segítők?

A csoport négy fővel alakult, mely létszám azóta folyamatosan növekszik.

Programjaink kapcsán segítőkre, új tagokra találunk az egyházközség más, már régebb óta működő csoportjaiból is. Az „egy pulóver” akció lebonyolításában sok segítség érkezett a Mária Légió tagjaitól, akik a február végi jótékonyági bál szervezésében is országnépszerű vállaltak. Hozzájuk csatlakoztak a hitoktatók is, akik a jegyek, plakátok elkészítésében, terítésében, támogatók megkeresésében nyújtottak óriási segítséget. Rajtuk kívül már eddig is rengeteg segítség érkezett a város önkormányzatának képviselőtestületétől, a polgármestertől, a Csígház vezetésétől és még sorolhatnám a személyeket, akik az alakulás óta eltelt rövidke időben is támogatták ezt a munkát. Az adventi ruhaajándékos során világosan látszott: a kistarcsai katolikus közösségben nagyon erős a segítségi szándék, a tevékeny segítő akarat. Ezért azt gondolom, nem lenne igazságos neveket kiemelni, hisz mindenki, aki karácsonykor egy pulóverét felajánlotta a helyi rászorulóknak számára, ha

névtelenül is, de részese lett a segítő munkának. És ez a pulóverek számából kiindulva több mint 150 „tagot” jelent.

Milyen a kapcsolat az országos karitással? Mennyire van szabad kezéd a szervezkedésben?

Az országos szervezettel az egyházmegyén keresztül tartjuk a kapcsolatot. Az önálló csoportok, azok működése az egyházmegyei karitásznak elnök irányítása alá tartozik. Ezzel együtt a csoportok működése szinte teljesen önálló. Eddigi programjainkat ezzel az autonóm működéssel együtt az elnök úrral egyeztetve szerveztük, hiszen a teljes felelősségű önálló munkához még sok tapasztalatot kell szereznünk. E tapasztalat megszerzésében az egyházmegyei vezetés mellett számíthatunk a közeli működő csoportok, így a kerepesi csoport segítségére is.

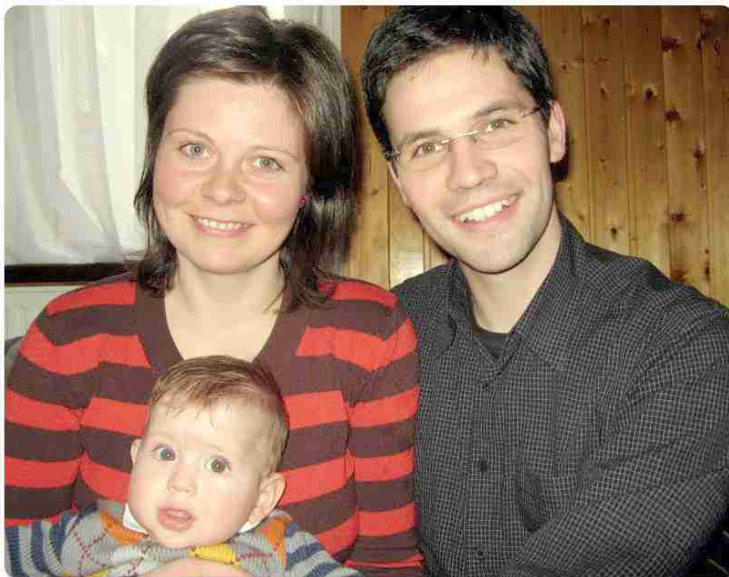
Az adventi pulóvergyűjtés végén hogyan találtatok meg a rászorulókat? Mi alapján történt a szétosztás?

Az osztás megszervezésében az önkormányzat családsegítő szolgálatának munkatársai segítettek. A családsegítőn keresztül jutottunk el a rászoruló családokhoz. A szolgálattal kialakított kapcsolat nagyon fontos, hiszen munkájukból adódóan kapcsolatban vannak a családokkal, így a jövőbeni programok tervezésénél velük pontosan fel tudjuk térképezni, mire van igény, mivel tudunk leginkább segíteni. Feladataink közé tartozik, hogy készítsünk egy „térképet”, hogy képet kapjunk az egyházközséghez tartozó olyan segítségre szoruló hívekről, akik valamilyen oknál fogva nem ismertek sem a családsegítő, sem más segítő szervezet számára, így jelenleg nem is tudunk róluk.

Az önkormányzattal milyen a kapcsolat?

Az önkormányzatra megalakulásunk kezdetétől támaszkodhatunk. Az „egy pulóver” akció helyszínéül térítésmen-

tesen kaphattuk meg a Csigaházat. A jótékonyági bál helyszínét, a Kölcsey-iskola helyiségeit szintén térítés nélkül kaphattuk meg a polgármester úr és a képviselőtestület nagylelkű segítségével. Ezt a támogatást pótolhatatlanul fontosnak tartom, hiszen lehet bármilyen szép gondolat, jól kitálat program, ha megfelelő, méltó helyszín hiányában nem valósulhat meg. Márpedig, ha az önkormányzat ily módon nem támogatná a munkánkat, a helyiségek bérlete olyan anyagi megterhelést jelentene – nonprofit szervezet lévén –, amely meghíúsíthatná rendezvényeinket. E segítséget ezúton is hálásan köszönjük!

Milyen visszajelzéseket kaptál eddig? Vannak negatív kritikák is?

Hála Istennek a csoport lappangó igényt fedezett fel, a megalakulás óta az aktív segítség mellett sok ötletet, észrevételt kapunk. Az adventi akció kapcsán csak pozitív visszajelzés érkezett. Ez adott igazán erőt a nagyságrendekkel összetettebb feladatot jelentő bál megszervezésére. Február végén „első bálzóként” látjuk vendégül az egyházközséget. A szervezőmunka során már szembesültem egy-két hibával, amit jövőre – ha lehetőségünk lesz rá – mindenképpen másként szeretnék csinálni. Bízom benne, hogy ebből a bálzóknak semmit nem tapasztalnak majd, és esetleges botlásainkat pedig elnéző szeretettel kísérik.

Csak nemrég kerültél Kistarcsára. A feleségeddel miért döntöttetek a település mellett?

Feleségem kistarcsai születésű. Másfél évi budapesti közös albérlet után döntöttünk a költözés mellett. A lakás mindkettőnk számára nagyon szűk keretet jelentett, ezért jöttünk távolabb a fővárostól, ahol sokkal emberségesebb lehetőségek között élhetünk, és teremthetünk otthont növekvő családnak. Kistarcsa mellett az adottságai, illetve egy nagyon kedvező ingatlan szólt, így költöztünk ide nagyjából másfél évvel ezelőtt.

Féléves a kisfiatok. Hogy sikerül összeegyeztetni a karitászkörül teendőket az apai feladatokkal és a munkahellyel?

Kritikus pontra tapintottál rá. Alapvetően nyughatatlan típus vagyok, nem nagyon ismerem a tétlenséget. Már egyetemi éveim alatt több olyan munkába kezdtem bele, amelyek, bár ropant érdekesek, szépek, de azóta csak növekvő feladatot adnak. Ezzel együtt valahogy mégis mindig úgy éreztem, hogy az időm jobb beosztásával van még lehetőségem újabb feladatra. Mostanra ez az állapot többé-kevésbé elérte a határát.

A munkám – mely sajnos naponta jóval több mint nyolcórás elfoglaltságot jelent – és a karitászkörül teendőket sportegyesületi és szövetségi vezetőként is dolgozom az autósportban akkor, amikor éppen nem otthonunk felújításában ügyködöm. Azonban minden tevékenységemet igyekszem úgy szervezni, hogy minél több időt tölthessek a családommal, a kisfiammal. Hogy ez sikerüljön, viszonylag feszes időtervvel és az alvásidő rövidítésével kell ügyeskednem. Mivel azonban a jól elvégzett munka számomra erőt ad, így panaszra nincs okom, és akkor a boldog családi háttérrel még nem is említettem. De ha a nap 26 órából állna, annak azért nagyon tudnék örülni...

Csicsiri Ferenc

Szentmisék rendje

Hétfő: 18:00
 kedd: 7:00
 szerda: 18:00
 csütörtök: 18:00
 péntek: 7:00
 szombat: 7:00; **18:00** (elővételezett)
 vasárnap: **7:30; 9:00; 10:30**
Nagytarcsán március 13-án és 27-én lesz szentmise **11:30-tól**.

Irodai órák a plébánián

hétfő: 15–18
 szerda: 10–12
 csütörtök: 10–12
 péntek: 16–18

ÁLLANDÓ PROGRAMOK AZ EGYHÁZKÖZSÉGBEN

*Helyszínek rövidítései:
 T (templom) P (plébánia)*

- Hétfő: 10–12 **Baba–mama klub** (P); 18:40–19:15 **biblióra** (T)
- Kedd: 15:00 órától engesztelő imaóra
 A hónap 2. keddjén 20:30-tól a **MÉCS** családközösség összejövetele (P).
- Szerdán azoknak a gyerekeknek, akik iskolájukban nem tudnak hittant tanulni, 18 órától **hittan foglalkozás** (P).
- Csütörtök: 17:30 **szenstégimádás** (T)
- Péntek: 16–17 **ifjúsági klub** (P); 17–18 **ifjúsági hittan** (P)
 19–20 **felnőt hittan** kéthetente (P)
- Szombat: 10–12 **Oratórium** (P)
- Vasárnap: 17:30–19:30 a **Vivace** Kórus próbája (P); **Kalász** összejövetele a hónap 2. vasárnapján (P)

HUMOR

Mari esernyőjét próbálja ki. Hirtelen éleset villámlik.
 – A Jóisten is látta az esernyőmet! Le is fényképezte!

Marci fagylaltot nyalogatva tér haza vasárnap.
 – Honnan kaptad rá a pénzt?
 – Te adtad. Megmaradt, mert a templomban nem kértek belépő díjat.

PÁLYÁZAT

A Család Éve alkalmából novellaíró-, és rajzpályázatot hirdetünk.

Novellaíró pályázat kategóriái:

Téma: Családi élmények
 - 15-25 éves korig

Fődíj: Családi hétvége

Téma: Házasság és család történetek
 - 25-100 éves korig

Fődíj: Egy kétszemélyes hétvége
 A novellák max. 6 - 8 oldal terjedelműek legyenek

Rajzpályázat kategóriái: (bármilyen technikával)

Téma: Család
 - óvodás
 - kisiskolás
 - felsőtagozat
 - gimnázium

Fődíj: Könyv-, és ajándécsomag

**Pályamunkák 2011. szept. 30.-ig érkezzenek meg a Püspökségre,
 "Család Éve pályázat" jeligével.
 (2600, Vác, Migazzi tér 1)**

A pályamunkákra írják rá az elérhetőségüket, és az életkort.
 A pályamunkákat neves zsűri fogja elbírálni, és a nyertes alkotásokat karácsonyra egy kötetben megjelentetjük.
 Ezenfelül értékes ajándékokat nyerhetnek.

Vác, 2011. 02. 12.

- Hogyan teremtette Isten a legyet?
- ???
- Légy!

Két srác beszélget

- Ti szoktatok imádkozni az étkezések előtt?
- Nem, az én anyám jól főz!

ESEMÉNYEK

- **Évfolyam misék:** március 12., 18 óra: felsős, márc. 19., 18 óra: 3-4. osztály
- Minden hónap 3. szombatján **filmvetítés az ifjúságnak** az esti mise után.
- Minden hónap 3. vasárnapján **filmvetítés** 16 órai kezdettel **idősebbeknek** a plébánián.

Kiadja: Kistarcsai Római Katolikus Egyházközség
 Alapító: Somlai József c. apát; Felelős kiadó: Görbe József plébános
 Főszerkesztő: Lauer Tamás; Társszerkesztő: Csicsiri Ferenc, Galántai Viktor
 Korrektúra: Rochlitz Bernadett; Készült 400 példányban
 A plébánia címe: 2143 Kistarcsa, Széchenyi u. 13. Telefon: 06 (30) 640–1359
 Web: <http://kistarcsa.plebania.hu>; E-mail: kistarcsa@communio.hu